1963
ଡିସେମ୍ବର 2

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ

ବନାମ

ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଜୈନ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ ଏବଂ କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ - ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାର - ସମାପ୍ତି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ ଏକ ମାସର ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନର ଆବଶ୍ୟକତା - ତିନି ମାସର ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ - ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁପାଳନ ହୋଇଛି କି

ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟାଙ୍କର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟାଙ୍କର ଅର୍ଥର ଆତ୍ମସାତ୍ କରଣ ଅଭିଯୋଗରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ତଦନ୍ତ ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅସାବଧାନତା ହେତୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେବାପ୍ରଦାନରୁ ତାଙ୍କୁ ବିରତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ ଆବେଦନକାରୀ ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଥିଲା, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 33 (2) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521(2)(c) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ ତିନି ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33(2) ର ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାସର ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁପାଳନ କରେନାହିଁ । ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଉପରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଦାଖଲ କରିଛି ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ: ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମୟ ପାଇଁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଦରମାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଉଥିବା ଦରମାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521(2)(c) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ମାସର ଦରମା

ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାରା 33(2) ର ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ ଏକ ମାସର ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 126/1963 ।

ଓ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 15/1961ରେ ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟର 3 ଏପ୍ରିଲ, 1962 ର ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଆଟର୍ଣ୍ଣି-ଜେନେରାଲ, ସି. କେ. ଦଫ୍ତରୀ, ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ, ଏଚ୍. ଏନ୍. ସାନ୍ୟାଲ, ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ, ଏସ୍. ଭି. ଗୁପ୍ତେ, କେ. ବି. ମେହେଟ୍ଟା, ଏଚ୍. ଏଲ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ବିଦ୍ୟା ସାଗର* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ* ଏବଂ *ଏସ୍. ଏନ୍. ଭଣ୍ଡାରି* ।

2 ଡିସେମ୍ବର, 1963 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଇମ୍ପେରିଆଲ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆର ଆଗ୍ରା ଶାଖାର ନଗଦ ବିଭାଗରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଜୈନ, ଜଣେ ଅର୍ଥ ପରୀକ୍ଷକ ଥିଲେ । 20 ଡିସେମ୍ବର, 1952 ରେ ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରଫ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବା 10 ଟି 100 ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ୍ ର ଏକ ବିଡା ନିଖୋଜ ଥିଲା । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଚାରି ଜଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଫାଇଦା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ - ଦୌରା ଅଦାଲତରେ ବିଚାରଣର ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ 10 ଡିସେମ୍ବର, 1954 ରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅସାବଧାନତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଅବହେଳାର ଅଭିଯୋଗ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ଆରୋପ ପତ୍ର ଜାରି କରିଥିଲା । ଏକ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ବ୍ୟାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରି 16 ମେ, 1955 ରୁ ତାଙ୍କୁ ସେବା ନିବୃତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶାସ୍ତିର ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଆହୁରି ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ 16 ମେ, 1955 ରେ କାର୍ଯ୍ୟ

1963

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ

ବନାମ

ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଜୈନ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଶେଷ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ସେବାରୁ ବିରତ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବୈଧତାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦର ଜଣେ ୟୁନିଅନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ଶ୍ରମ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଏହି ଆଦେଶ ପରେ ଯେ ବିଭାଗୀୟ ତଦନ୍ତରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚୟନ ସମ୍ପର୍କରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଅଯୋଗ୍ୟ ବିକଳ୍ପ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପରେ ଏକ ନୂତନ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । 21 ଏବଂ 22 ନଭେମ୍ବର, 1956 ରେ ଏହି ନୂତନ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅବସରରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ବିବୃତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଏବଂ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ କାହିଁକି ତିନି ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଉପରେ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଦଣ୍ଡ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପରେ ନଭେମ୍ବର 1960 ରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2)(c) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ ତାଙ୍କୁ ତିନି ମାସର ଦରମା ଦେଇ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା ।

ଯେହେତୁ, ଏହି ସମୟରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେବାରୁ ବିରତ କରିବାରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାର ଅନୁମୋଦନ ନିମନ୍ତେ 21 ନଭେମ୍ବର, 1960 ରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ସେହି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33(2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ 4 ନଭେମ୍ବର, 1960 ରେ ଏହାର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ଭାବରେ 450.71 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଦେୟ ଆଦେଶ କରିଥିଲା । ସମାଧାନ ପାଇଁ ଜାତୀୟ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆବେଦନକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରି ଉତ୍ତରଦାତା *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ* ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 33(2)ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଇଁ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33A ଅଧୀନରେ ମଧ୍ୟ

1963

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଜୈନ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଏକ ମାସର ଦରମା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ ନକରି ଉକ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କ ଧାରା 33ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲା । ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆଇନଗତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା । ବ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 33(2) ର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇନାହିଁ କାରଣ ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇସାରିଥିଲା । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2) (c) ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ ଧାରା 33 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାସର ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁପାଳନ କରେନାହିଁ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଧାରା 33A ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (2) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଅଦାଲତରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଧାରା 33A ଅଧୀନରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ, ଯେ ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାସର ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏହି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇଛି, ସହ ପିଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ବ୍ୟାସ ଏହାକୁ ବାଧକାରୀ ମନେ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବାର ସମାପ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ସେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2) (c) ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଧାରା 33 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି କହିବା କ'ଣ ଠିକ୍ ? ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ଭାବିବା ଅଯୌକ୍ତିକ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ତିନି ମାସର ଦରମା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ

1963

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ
ବନାମ
ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଜୈନ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଏକ ମାସ ପାଇଁ ମଜୁରୀକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିନଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ବାଢିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 33 (2) ର ପରନ୍ତୁକରେ ଥିବା ଏକ ମାସର ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଠାରୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2) (c) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନର ଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ତର୍କର ସମର୍ଥନରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2) (c) ରେ ଏହି ଦେୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶବ୍ଦ ପ୍ରତି ସେ ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ "................ସେ କେବଳ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ସହିତ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ......" ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ପରନ୍ତୁକରେ "ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଧାରା 33 (2) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦେୟର ପ୍ରକୃତିରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ ନୁହେଁ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2) (c) ରେ "ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ସେହି ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ ଯାହା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ସେଗୁଡିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ ଏପରି ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ନଦେଇ ତାଙ୍କୁ ତିନି ମାସର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେଇ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଯଦିଓ "ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବଦଳରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେବା ସମାପ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ଦେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ପରନ୍ତୁକରେ ଥିବା, ଯଥା, କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କିଛି ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଦେବା ଥିବା ସହ ସମାନ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ତେଣୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2) (c) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତାକୁ ଧାରା 33 (2) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କମ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦରମାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଧରାଯିବ ନାହିଁ ତାହା ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ।

ଆମ ମତରେ, ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ଅବଧି ପାଇଁ ଦେୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ଅବଧିର ଦେୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 521 (2) (c) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ମାସର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଧାରା 33 (2) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ ଏକ ମାସର ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

1963

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ
ବନାମ
ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଜୈନ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ ଧାରା 33 (2) ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ମାସର ମଜୁରୀର ଆବଶ୍ୟକତା କିମ୍ବା ଦେୟ ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଧାରା 33 (2) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ସମାଧାନ କରାଯିବ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ